

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p style="text-align: center;">Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii „U stóp Krzyża”. Czasopismo Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego w Ustroniu (nr 1/2005, rocznik I)</p>		
<p>Ilość stron oryginału 38</p>	<p>Ilość skanów 40</p>	<p>Liczba plików publikacji 40</p>
<p>Autor ks. dr Henryk Czambor i</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny Chrześcijańskie Stowarzyszenie</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania Ustroń</p>	<p>Rok wydania / Data powstania 2005 r.</p>	
<p>Sygnatura ---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) biuletyn</p>	
<p>Wymiary (wys x szer) 25 x 17,5 cm</p>	<p>Stan zachowania ---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) lata 2004-2005, ks. dr Henryk Czambor, ks. kan. Antoni Sapota, Przemysław Korcz, Andrzej Georg, Arkadiusz Gawlik, Stefan Baldys, Ireneusz Szarzec, Joanna Tarnowska, Bogumił Suchy, Karol Karski, bp Tadeusz Rakoczy, bp Paweł Anweiler, Ustroń</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuźnia, letnicy itp.) czasopisma chrześcijańskie, czasopisma religijne, czasopisma ekumeniczne, ekumenizm, stowarzyszenia chrześcijańskie, wartości chrześcijańskie, dialog ekumeniczny, ustronscy katolicy, ustronscy luteranie, I Festiwal Ekumeniczny, „Krzyż Jedności”, ustronskie organizacje</p>		
<p>Prawa autorskie ---</p>		

U STÓP KRZYŻA

CZASOPISMO CHRZEŚCIJAŃSKIEGO
STOWARZYSZENIA EKUMENICZNEGO
W USTRONIU

NR 1/2005

ROCZNIK I

Colour Chart #13

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

R G B Grey Scale #13 C M Y K

DANES-PICTA .COM

MEMORIAL SERVICE
FOR THE DECEASED
OF THE
CATHOLIC CHURCH
OF THE
DIOCESE OF
SAN ANTONIO
AT
THE
CATHEDRAL OF SAN ANTONIO
AT
THE
CORNER OF
SAN ANTONIO
AND
SAN ANTONIO
STREETS
SAN ANTONIO,
TEXAS

Ojcze święty, zachowaj w imieniu twoim tych, których mi dałeś, aby byli jedno, jak my.

Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, żeś Ty mnie posłał.

A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy.

Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał, żeś Ty mnie posłał i żeś ich umiłował jakoś i mnie umiłował.

J 17, 11b, 21-23

Ekumenizm we współczesnym znaczeniu to ruch nastawiony na przywrócenie pełnej jedności wśród uczniów Chrystusa. Umacnia się na gruncie chrześcijaństwa, bo chrześcijanie uznali go za szczególną misję w myśl testamentu Jezusa: *Ojcie, spraw, aby byli jedno* (J 17, 21) i czują się zobowiązani do pojednania. Jedność jest darem, bo otrzymaliśmy ją od Ojca, Syna i Ducha Świętego; jest powinnością, ponieważ została nam zadana od apostołów, poprzez pokolenia wszystkich chrześcijan, aż do nas.

Stanowczy prymat na ekumenicznej drodze do jedności posiada wspólna modlitwa. Jeśli chrześcijanie będą „umieli jednoczyć się coraz bardziej we wspólnej modlitwie wokół Chrystusa, głębiej sobie uświadomią, o ile mniejsze jest to wszystko, co ich dzieli, w porównaniu z tym, co ich łączy” (Jan Paweł II, *Ut unum sint* 22). Nie ustawajmy zatem w modlitwie o jedność i w usilnym do niej dążeniu.

Podstawą ekumenizmu jest powszechny dialog, który wyszedł daleko poza ramy chrześcijaństwa i przekracza obecnie rozliczne bariery, tak religijne jak i społeczne, kulturowe, a nawet polityczne. Podejmowane próby dialogu międzywyznaniowego pozwalają dostrzec możliwości osiągnięcia jedności w różnorodności, która budzi nadzieję na przyszłość. Dialog pomaga w budowaniu mostów i ma być znakiem nadziei dla ludzkości. Bóg sam zaszczerpił w ludzkim sercu naturalną skłonność do życia w harmonii i pokoju. W przypadku chrześcijan dążenie do braterskiej komunii między ludźmi ma swoje źródło i wzorzec w Bogu.

Niewątpliwie ostoją i kreatorem procesu pojednania był papież Jan Paweł II. Ten papież „rozwiózł” po całym niemal świecie wartości, które uczyniły świat lepszym, nieco spokojniejszym, nacechowanym: pokojem, dialogiem, wzajemnym szacunkiem, miłością, wolnością i sprawiedliwością społeczną. Rozpowszechnił te wartości, które stanowią trzon ruchu ekumenicznego.

W naszej diecezji prowadzony jest ożywiony dialog ekumeniczny, obejmujący swym zakresem różne płaszczyzny życia religijnego, kulturalnego i naukowego, do którego z roku na rok włącza się coraz większa rzesza wiernych. W pamięci mamy, już historyczną, wizytę Jana Pawła II w naszej diecezji, jak i rocznicowe uroczystości związane z wizytą Ojca Świętego. Pokrzepiająca jest świadomość, że dążenie do jedności chrześcijan staje się coraz powszechniejsze dzięki podejmowaniu odpowiednich inicjatyw na rzecz ekumenizmu. Taką inicjatywą jest utworzenie w Ustroniu Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego.

Niech inicjatywom i poczynaniom członków i sympatyków Stowarzyszenia towarzyszy Boże błogosławieństwo.

+ Józef Rabczyński, bp

Z radością przyjąłem informację o powstaniu Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego. Ta oddolna inicjatywa wspierania dialogu ekumenicznego i wielu przedsięwzięć ekumenicznych jest bardzo cenna. Jestem też przekonany, że działalność Stowarzyszenia będzie ruchem wspomagającym dążenia Kościołów do wspólnego świadectwa o zbawieniu дарowanym nam w Jezusie Chrystusie. O tym darze mówimy już wspólnym głosem: „Wyznajemy wspólnie, że grzesznik zostaje usprawiedliwiony przez wiarę w zbawcze działanie Boga w Chrystusie; zbawienie to zostaje mu дарowane przez Ducha Świętego w chrzcie jako fundament całego życia chrześcijańskiego.”¹ Wspólna deklaracja w sprawie nauki o usprawiedliwieniu, przybliżana wielu siostram i braciom obydwu Kościołów, niech będzie pomocna dla wspólnego rozumienia Bożego Słowa. Deklaracja ta jest dobrą płaszczyzną wspólnego ubogacania się i poznawania tego w czym jesteśmy jedno, przy zachowywaniu przez każdego swojej własnej tożsamości. Z tejże Deklaracji chcemy czerpać jak najwięcej myśli dla budowania naszej wspólnej pielgrzymki i ubogacania naszego przesłania chrześcijańskiego w naszej małej ojczyźnie i wszędzie tam, gdzie Bóg nas stawiać będzie w rozlicznej służbie dla drugiego człowieka.

Niechaj Bóg udziela nam Ducha mądrości i objawienia ku jego poznawaniu w każdym czasie.² Szczęść Boże.

¹ Deklaracja o usprawiedliwieniu, Augustana 2000, s. 28

² Por. Ef 1, 17

„Kościół Boży jest powołany przez Chrystusa po to, aby objawić światu, uwiłkanemu w swoje przewiny i chybione dążenia, że Bóg w swoim miłosierdziu mimo wszystko może nawrócić serca ku jedności, otwierając im dostęp do swojej komunii.”¹

Można powiedzieć, że w pewnym sensie ekumenizm jest tak stary, jak podziały w Kościele. Już Apostołowie interweniowali w młodych gminach na rzecz jedności. Święty Klemens Rzymski swój list kierował do podzielonej gminy, by ją upomnieć i doprowadzić do jedności. „Bądźmy więc posłuszni Jego wielce świętemu i chwalebniemu Imieniu, strzeżmy się gróźb, jakie Mądrość kieruje do tych, co posłuszeństwa odmawiają, abyśmy mogli znaleźć niezawodne oparcie w Najświętszym Imieniu Jego Majestatu. Przyjmijcie naszą radę, a nie będziecie tego żałowali. Jak prawdą jest, że żyje Bóg, żyje Pan, Jezus Chrystus i Duch Święty, wspólna wiara i nadzieja wszystkich wybranych, tak kto w pokorze, w gorliwej dobroci i bez oglądania się za siebie wypełnia dane nam przez Boga przykazania i zalecenia, ten z pewnością znajdzie swoje miejsce i zostanie zaliczony do tych, których Jezus Chrystus odkupił.”²

To samo czynili Ojcowie Kościoła. W pierwszym tysiącleciu wielokrotnie próbowano rozładować napięcia oraz przezwyciężyć schizmy zagrażające jedności Rzymu z Konstantynopolem. Święci Cyryl i Metody, według Jana Pawła II, są „protagonistami ekumenizmu w ich skutecznym dążeniu do usunięcia lub zmniejszenia wszelkiego prawdziwego lub choćby pozornego podziału między poszczególnymi Wspólnotami.”³

Podobnie było i w późniejszych wiekach. Próby pogodzenia rozdartej czy rozdzielanej wspólnoty Kościoła były podejmowane na różny sposób.

Tendencje zjednoczeniowe między Kościołami chrześcijańskimi obserwujemy w połowie XIX wieku. Trzeba tu podkreślić, że właściwy impuls dla rozwoju ekumenizmu dał ruch misyjny. Szczególną rolę odegrała Światowa Konferencja Misyjna, która odbyła się w Edynburgu w 1910 roku. Przybyli na nią przede wszystkim przedstawiciele ewangelickich towarzystw misyjnych. Uwagę skierowano na ustalenie wspólnej metody, która pozwoliłaby uniknąć w pracy ewangelizacyjnej źle rozumianego współzawodnictwa i niedobrej rywalizacji.

Konferencja była wyrazem protestu świata ewangelickiego przeciwko skandalowi rozbicia chrześcijan na terenach misyjnych. W czasie obrad pokreślono z mocą, że „celem pracy misyjnej jest dążenie do tego, aby w każdym niechrześcijańskim kraju rozwijał się niepodzielny Kościół Chrystusowy”. Postulowano także, aby Kościoły rodzime, niezależnie od przekonań i chęci misjonarzy, usiłowały rozwiązywać problem podziału o własnych siłach.

Zaczątkiem współczesnego ruchu ekumenicznego stała się inicjatywa dwóch środowisk protestanckich: jedno - *Faith and Order*, czyli *Wiara i Ustrój*, zostało powołane do życia na konferencji misyjnej w Edynburgu; drugie natomiast, powstało staraniem protestanckiego arcybiskupa Uppsali, Natana Soederbloma, pod nazwą *Life and Work*, czyli *Życie i Dzieło*. Oba środowiska od samego początku odzwierciedlały dwie zasadnicze orientacje: jedna ukierunkowana biblijnie, druga zaangażowana bardziej społecznie.

Z czasem te inicjatywy połączyły się, tworząc Tymczasową Ekumeniczną Radę Kościołów.

Zaangażowanie w ruch ekumeniczny Kościoła katolickiego widać wyraźnie od roku 1949. Wówczas Pius XII polecił wydać instrukcję „*Ecclesia Catholica*”,

6 U STÓP KRZYŻA

słusznie nazwaną „Wielką kartą ekumenizmu katolickiego”. 3 lata później powstała Konferencja Katolicka do Spraw Ekumenicznych. Kościół otworzył na oścież dla idei zjednoczenia Jan XXIII, ustanawiając w 1960 roku Sekretariat Jedności Chrześcijan. Wkrótce pierwsi oficjalni obserwatorzy katolicycy zostali wydelegowani na ogólne zgromadzenie Światowej Rady Kościołów do New Delhi. Także zwołanie Soboru Watykańskiego II w dużej mierze było podyktowane koniecznością zajęcia się sprawą jedności chrześcijan. Troska ta przemawia z wielu dokumentów soborowych, z Dekretem o Ekumenizmie na czele⁴.

Także ostatnio, podczas audiencji dla sekretarza generalnego Światowej Rady Kościołów dr Samuela Kobii, papież Benedykt XVI przypomniał, że zaangażowanie Kościoła katolickiego w ekumenizm jest nieodwracalne.

Papież wyraził nadzieję, że wizyta sekretarza generalnego organizacji ekumenicznej, skupiającej 342 wyznania chrześcijańskie, przyczyni się do zacieśnienia więzi zrozumienia i przyjaźni między nią a Kościołem katolickim w świetle jego nieodwracalnego zaangażowania w realizację modlitwy Chrystusa „Ut unum sint” (Aby byli jedno). Wyraził też nadzieję, że zaplanowane na listopad br. spotkanie z okazji czterdziestolecia tych kontaktów przyczyni się do nakreślenia kierunków tej współpracy na przyszłość

- Mam nadzieję i modłę się, aby cele i metodologia jej działalności zostały jeszcze bardziej uściślone w interesie większego zrozumienia, współpracy i postępu ekumenizmu - powiedział Ojciec Święty.⁵

Czym jest ekumenizm - jest to ruch propagujący porozumienie i współpracę pomiędzy Kościołami, który w dalszej perspektywie dąży do zjednoczenia chrześcijan.

Ekumenizm nie jest nawracaniem na naszą wiarę czy nasze wyznanie, chociaż nie neguje prawa człowieka do nawrócenia, pojmowanego również jako zmiana wyznania. Nie jest szukaniem zwycięstwa własnego Kościoła nad innymi Kościołami, nie chce doprowadzić do jedności wszystkich przez dominację jednego. Nie jest nową taktyką zdobywania przyjaciół i odzyskiwania marnotrawnych synów w sytuacji, gdy zawodzi wołanie o powrót do Rzymu czy o nawrócenie na reformację. Nie jest nową polityką Kościołów przyjętą dla ocalenia chrześcijaństwa w zderzeniu z laicyzmem czy ateizmem. Ekumenizm nie przemilcza prawdy, by łatwiej zjednać rozmówcę.

Dekret Soboru Watykańskiego II „O Ekumenizmie” już nie nazywa „niekatolików” heretykami czy schizmatykami, lecz daje im miano „braci odłączonych.” Mówi o nich, że są „usprawiedliwieni z wiary, przez chrzest należą do Ciała Chrystusa”. Mówi się wyraźnie o „Kościółach i wspólnotach kościelnych”

Ruch ekumeniczny pragnie być odpowiedzią na dar łaski Boga wzywającego wszystkich chrześcijan do wiary w tajemnicę Kościoła, zgodnie z planem Boga, który chce doprowadzić ludzkość do zbawienia i jedności w Chrystusie przez Ducha Świętego. Ruch ten wzywa do nadziei, że spełni się wreszcie całkowicie modlitwa Jezusa o to „aby byli jedno”. Wzywa ich do tej miłości, która jest nowym przykazaniem Chrystusa i darem, przez który Duch Święty jednoczy wszystkich wiernych. Metoda ekumeniczna głoszona przez Jana XXIII mówi o poszukiwaniu wszystkiego tego, co jednoczy a nie tego, co dzieli. Sobór Watykański II domagał się wyraźnie od katolików, aby poszerzyli swoją miłość na wszystkich chrześcijan i otoczyli ich taką miłością, która pragnie przezwyciężyć w prawdzie to, co ich dzieli, oraz angażuje się czynnie w spełnianie tego.

Jeżeli przyjrzymy się definicjom Kościoła, jakie formułują poszczególni teolodzy działający na zachodzie czy wschodzie otrzymamy następujące stwierdzenia:

K. Rahner - Kościół jest „znakiem łaski Bożej na świecie” a więc „konkret-

ną manifestacją historyczną (...) ocalenia. Która dzięki łasce Bożej spełnia się w całym wymiarze rodzaju ludzkiego”. W perspektywie łaski sakramentalnej, dla całego rodzaju ludzkiego. Kościół „pozostaje obecny w słowach szafowanych sakramentów, ogłaszając definitywnie łaskę Słowa, którym jest Chrystus na świecie i który ją spełnia, wyrażając ją poprzez znak. Kościół jest rzeczywiście pierwszym sakramentem i źródłem sakramentów”.⁶

Y. M. Congar - Przesłanie zbawienia, którym obarczony jest Kościół, jest ściśle związane z przesłaniem wyzwolenia i wywyższenia ludzkiego. Kościół jest wtedy znakiem całości i integralności człowieka zbawionego. Dzięki temu „zbawienie chrześcijańskie objawia się jako całość i pełnia, pomijając wszelkie wyzwolenia częściowe”. W tym sensie „chrześcijanie powinni wziąć na siebie, wobec innych osób, swoją część obowiązku, co do wyzwoleń, o których świat jest poinformowany i które są w mocy ludzkiej; Chrześcijanie zdradziliby dar Boga, gdyby nie zaangażowali się w wyzwolenie świata od tego, od czego - jak - myślą powinien być wyzwolony, szczególnie od grzechu - i nie nosiliby nadziei na absolutne następstwo królestwa”.

E. Schillebeeckx - Kościół jest znakiem jedności, ponieważ okazuje Chrystusa Zmartwychwstałego: „Kościół jest widocznym objawieniem żywej, niewidocznej zasady pneumatycznej, Chrystusa uwielbionego”. Z Chrystusa Zmartwychwstałego wypływa dar Ducha dla Kościoła.

S. N. Bułgakow - Kościół jest przedmiotem wiary nie tylko jako cecha specyficzna, jako fakt doświadczenia, ale w swojej ilości, jako jednostka żywa i złożona z życia integralnego i jednego z wielu osób, jak katolicy. Jako obraz trynitarniej jedności Bożej.⁷

Jedność Kościoła trzeba widzieć jako wspólne bytowanie wszystkich chrześcijan w Chrystusie. Oznacza to, że wszyscy chrześcijanie są Chrystusowi i dzięki temu żyją, jak winne latorośle wszczepione w winny krzew. Dlatego też z jednej strony niezwykle istotna jest troska o swoją tożsamość wyznaniową, strzegąc jej odrębności, z drugiej zaś poszukiwanie darów dialogu i jedności. Bardzo ważne jest uświadomienie sobie, że chrześcijańska tożsamość jest oparta na świadomości posiadania Ducha Świętego, który ostatecznie umacnia nas w Chrystusie.

Prawdziwy ekumenizm cechuje się tym, że z każdym dniem, z każdym spotkaniem, z każdą rozmową - jesteśmy bliżej Boga i siebie.

Ks. Antoni Sapota

Przypisy

¹ Jan Paweł II - Encyklika *Ut Unum Sint*, nr 93

² List św. Klemensa

³ Jan Paweł II - Encyklika *Slavorum Apostoli*, nr 14

⁴ : *Andrzej Miotk SVD, Misyjny Serwis Internetowy*

⁵ za KAI 16. 06. 2005

⁶ Za: Szewieczek Mirosław, *Bijące serce jedności* s. 172

⁷ j. w. s. 173

„I usłyszałem donośny głos z tronu mówiący: Oto przybytek Boga między ludźmi! I będzie mieszkał z nimi, a oni będą ludem Jego, a sam Bóg będzie z nimi.”

Obj. 21,3

Razem czy osobno ?

Ruch ekumeniczny, a więc w nim także tygodnie modlitwy o jedność chrześcijaństwa, wynikły ze świadomości podziału i rozdarcia chrześcijaństwa. I to rozdarcia uświadomionego jako coś niewłaściwego, złego, a zarazem przeraźliwie dojmującego. Wciąż ciąży na nas wszystkich straszliwe dziedzictwo prześladowań i wojen religijnych. Dziedzictwo, z którego tak trudno się otrząsnąć i wyzwolić. Wyznaniowa mapa Europy wciąż jeszcze, po tylu wiekach, jest w decydującym stopniu określona przez wojnę trzydziestoletnią. A na nas wciąż ciąży dziedzictwo podziału, rozdzielania, wzajemnych krzywd i urazów; dziedzictwo kamienia na Równicy i ks. Jana Sarkandra.

Mamy jednak świadomość potrzeby, konieczności przewyciężenia owego dziedzictwa podziału i rozdzielania, wzajemnej obcości i nienawiści, zakłętego kręgu wyznaniowego egocentryzmu i ruchu po równi pochyłej do wciąż nowych podziałów, zbudowanych na niechęci i nienawiści, odrzuceniu i pogardzie dla prawdy i ludzi Kościoła Chrystusowego, forsowaniu na siłę swoich racji, uznanie się za wyrocznię i posiadacza jedynej Prawdy. Jakby celem losów ludzkości był podział i wyłonienie wybranych grup czy jednej grupy, przeznaczonej do zbawienia, i spisanie ogromnej większości ludzkości na straty, do wiecznego potępienia i unicestwienia. A przecież cel istnienia ludzkości określony przez Stwórcę jest zupełnie inny: On chce zbawienia całej ludzkości, On przyznaje się do wszystkich ludzi. Wszak wszystkich stworzył i wszystkim umiłował. To całej ludzkości Bóg w Jezusie Chrystusie dał szansę zbawienia i życia wiecznego w Bożym Królestwie. Dlatego też Ewangelia Chrystusowa ma być zwiastowana wszystkim narodom świata. A u kresu dziejów, na zawsze Bóg będzie mieszkał z nimi (ludźmi różnych narodów, różnych wyznań, nawet różnych religii), a oni będą ludem Jego, „a On sam będzie z nimi.”

Ta ostateczna perspektywa była tematem rozważań na całym świecie w czasie jednego z Tygodni powszechnej modlitwy o jedność chrześcijan. Temat zaczerpnięty z Objawienia św. Jana „Bóg zamieszka wraz z nimi i będą oni Jego ludem, a On będzie Bogiem z nimi”, zaproponowany przez grupę chrześcijan różnych wyznań z Malezji, został zaakceptowany przez międzynarodowy komitet, składający się z przedstawicieli Światowej Rady Kościołów (Komisja „Wiara i Ustrój”) i Kościoła Rzymskokatolickiego.

Podczas tygodnia modlitwy o jedność chrześcijan nie wystarczy poprzestać na oczywistym stwierdzeniu, że chrześcijaństwo jest podzielone, a z natury swej powinno stanowić jedność, że rozbitcie chrześcijaństwa trzeba przewyciężyć. Trzeba usunąć międzywyznaniowe bariery i budować mosty porozumienia. Trzeba nam dążyć do zbliżenia, do lepszego zrozumienia, do współpracy. Już wiemy, że samo mówienie o tym nie wystarczy. Trzeba tego, aby wspólna modlitwa i wspólne świadectwo wiary w Trójjedynego Boga zaowocowało, faktami ekumenicznej współpracy. Faktami, które są potwierdzeniem, że coś ruszyło z miejsca, że coś się naprawdę

dzieje, że mamy za sobą wspólne działania, wspólne dokonania i osiągnięcia.

W ciągu minionych lat zanotowaliśmy wiele ekumenicznych działań w naszym mieście. Razem obchodzimy uroczystości państwowe i miejskie, organizujemy ekumeniczne nabożeństwa i imprezy, zbieramy przy kościołach i cmentarzach ofiary na cele charytatywne, mamy do czynienia ze współpracą duchownych i katechetów, korzystamy z tych samych kaplic szpitalnych, jesteśmy razem w różnych wydarzeniach w naszym mieście.

Za sobą mamy więc nie tylko słowa o ekumenizmie, ale także potwierdzające je fakty. Mamy, niestety, również doświadczenia zmiennej fali nastrojów we wzajemnych stosunkach. I bywa, że wielu wątpi w sens wspólnego działania i spotykania się, a nie brak też i zagorzałych przeciwników ekumenizmu. I mają nam za złe wspólne inicjatywy i wspólne działanie. Ba, widzą w nich wręcz zdradę wyznaniowego dziedzictwa...

Dla nas jednak decydujące jest Boże Słowo. A w Słowie Bożym nie ma mowy o monopolu na zbawienie takiego czy innego wyznania. Bóg przez swego Syna dokonał zbawienia wszystkich ludzi, wszystkich narodów. I zamieszka wraz z nimi (ludźmi z wszystkich narodów, wszystkich pokoleń, wszystkich wyznań) „i będą oni Jego ludem, a On będzie ich Bogiem z nimi.”

To prawda przeszłość i terażniejszość ludzkości obciążona jest podziałami religijnymi i wyznaniowymi. Więcej wiele było, jest, a pewnie i będzie nietolerancji, nienawiści i wojen religijnych. I świadomość podziału jest w nas silniejsza od świadomości jedności. Wszak świadomość podziału jest czymś rzeczywistym, istniejącym obok nas i w nas. Wystarczy choćby policzyć społeczności wyznaniowe mieszkające w naszym mieście, i ich działanie przeciwko sobie w przeszłości, czy też w dniu dzisiejszym. Przypomnieć sobie choćby chodzących od domu do domu posiadaczy jedynej prawdy, rozsiewających wrogość i nienawiść do innych Kościołów, szczególnie największych; katolickiego i ewangelickiego...

Natomiast świadomość jedności, może bazować tylko na duchowej więzi, świadomej jedności Kościoła. Dla szukania rzeczywistej, namacalnej, widocznej jedności wyznawców Chrystusowych musi sięgać daleko w przeszłość, aż po Ostatnią Wieczerzę czy wspólnotę pierwszych zborów chrześcijańskich, kiedy to „u wszystkich wierzących było jedno serce i jedna dusza” – jak to pięknie określił Ewangelista Łukasz w dziejach Apostolskich.

Co więc jest przed nami? Co jest ostatnią perspektywą chrześcijaństwa? Czy dalszy, coraz bardziej dzielący się Kościół Chrystusowy, czy też ostateczne zjednoczenie u kresu dziejów? Tekst dzisiejszy każe nam podnieść wzrok ponad przeszłość i terażniejszość do dalekiej, wręcz niewyobrażalnej przyszłości, aż do końca, do kresów dziejów. A tam czeka nas rozwiązanie dręczących nas pytań i zagadek. Przy czym dla niejednego to rozwiązanie jest ogromną niespodzianką. Bóg nie przyjmuje ludzkich podziałów, także podziałów wyznaniowych. I nie ma u Niego lepszych i gorszych Kościołów i wyznań. Są tylko ludzie, którzy Mu uwierzyli i dochowali mu wierności, i ci, którzy się Go zaparli, Go zdradzili i odeszli od Niego. To z tymi pierwszymi, a więc z tymi, którzy Mu ufają i chcą być z Nim i przy Nim, Bóg zamieszka na zawsze, i będą Oni Jego ludem a On będzie ich Bogiem, Bogiem z nimi wśród nich.

W swoich poszukiwaniach Boga i Jego Prawdy nie zapominajmy o tej największej i ostatecznej perspektywie. To być może, że postęp w ruchu ekumenicznym jest i będzie niewielki, dla wielu niezadowalający i zniechęcający. Wszak to co ludzkie w Kościele wciąż dąży do dzielenia, do wykazania swej wyższości nad innymi. Ale to, co Boże łączy i jednoczy. A ostateczne Słowo należy do Boga. A to znaczy, że stanie się tak, że „Bóg zamieszka wraz z nimi (ludźmi) i będą Jego ludem, a On będzie Bogiem z nimi.”

ks. dr Henryk Czembor

powstanie i pierwsze miesiące działalności

14.XII.2004r. w sali sesyjnej Urzędu Miasta w Ustroniu odbyło się spotkanie założycielskie Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego w Ustroniu, w którym wzięły udział 24 osoby. Z inicjatywą założenia stowarzyszenia wystąpiła grupa mieszkańców naszego miasta zainteresowanych działaniem na rzecz jedności chrześcijan a w szczególności prowadzeniem dialogu katolicko-luterańskiego. W głosowaniu jawnym wybrano 5-cio osobowy Komitet Założycielski w skład którego weszli: mgr Emilia Czembor- Przewodnicząca Rady Miasta Ustroń mgr Ireneusz Szarzec- Burmistrz Miasta Ustroń ks. kan. Antoni Sapota- proboszcz parafii rzymskokatolickiej św. Klemensa papieża i męczennika w Ustroniu ks. dr Henryk Czembor – proboszcz parafii ewangelicko-augsburskiej ap. Jakuba Starszego w Ustroniu mgr Andrzej Georg- adwokat.

Pierwsza podjęta uchwała dotyczyła założenia Stowarzyszenia, jego nazwy oraz siedziby. Obecni jednogłośnie postanowili iż stowarzyszenie otrzyma nazwę Chrześcijańskie Stowarzyszenie Ekumeniczne w Ustroniu a jego tymczasową siedzibą będzie MDK „Prażakówka” przy ul. Daszyńskiego 28. W trakcie spotkania opracowano i zatwierdzono Statut w którym zawarto główne cele jego działalności. Zaliczono do nich: działanie na rzecz jedności chrześcijan, a w szczególności na rzecz dialogu katolicko-luterańskiego, wspólne wybudowanie w Ustroniu „Krzyża jedności” a także wspieranie działań ekumenicznych na terenie miasta, powiatu i regionu organizowanych przez związki wyznaniowe i inne organizacje. Członkami zwyczajnymi Stowarzyszenia mogą zostać wszystkie osoby fizyczne zainteresowane jego działalnością i popierające jego cele, natomiast członkiem wspierającym może zostać zarówno osoba fizyczna jak i prawna uznająca jego Statut i udzielająca Stowarzyszeniu pomocy finansowej.

22.II.2005r. podczas Walnego Zebrania Członków Stowarzyszenia wybrano władze oraz przeprowadzono ukonstytuowanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej. Przewodniczącym Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego w Ustroniu został Andrzej Georg, wiceprzewodniczącymi: ks. Henryk Czembor i ks. Antoni Sapota, skarbnikiem Arkadiusz Gawlik, sekretarzem Przemysław Korcz. Całokształt działalności Stowarzyszenia nadzorować będzie Komisja Rewizyjna w składzie: Stefan Bałdys – przewodniczący, Joanna Tarnowska i Bogumił Suchy jako zastępcy.

27.IV.2005r. w sali sesyjnej Urzędu Miasta w Ustroniu odbyło się kolejne Walne Zebranie Członków Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego. Przedstawiono i zatwierdzono na nim szereg projektów uchwał dotyczących spraw organizacyjnych Stowarzyszenia. Przyjęto Regulaminy działania Zarządu oraz Komisji Rewizyjnej, uchwalono także wysokości wpisowego i składki członkowskiej. Wpisowe dla członka zwyczajnego ustalono na nie mniej niż 10 zł, natomiast dla członka wspierającego na nie mniej niż 100zł. Członkowie założyciele zostali z wpisowego zwolnieni. Wysokość składki członkowskiej ustalono na 5 zł miesięcznie, przy czym dla emerytów, rencistów, młodzieży uczącej się i bezrobotnych obniżono ją do 1 zł miesięcznie. Wybrano lokalizację miejsca pod wystawienie „Krzyża Jedności”. Zostało ono wybrane z pośród szeregu propozycji obejmujących szczyty wokół Ustronia, takie jak.: Mała Czantoria, Równica, Skalica, Jelenica czy Lipowski Groń. Wyboru dokonano w oparciu o analizę przeprowadzoną przez Zarząd.

Analiza pozytywów i negatywów poszczególnych lokalizacji *Krzyża Jedności*.

Lokalizacja	Pozytywy	Negatywy
Mała Czantoria-Wygon	<p>Miejsce bardzo dobrze widoczne z dużej odległości 10-20km, oraz z wielu kierunków (od Skoczowa, Cisownicy, Ustronia centrum, Zawodzia. Jeden właściciel terenu: Lasy Państwowe. Miejsce ustronne i ciche. Dobre drogi dojścia z różnych kierunków. Duża polana na zgromadzenia. Bliskość popularnego szlaku turystycznego. Położenie blisko granicy z Republiką Czeską, co daje możliwości współpracy m.in. z gminą Nydek projektującą szlak ks. Trzanowskiego. Możliwość połączenia tych przedsięwzięć w jeden szlak o charakterze ekumenicznym. Brak konieczności wycinki dużych drzew. Utwardzony dojazd do miejsca montażu krzyża.</p>	<p>Długa i trudna droga podejścia z centrum Ustronia, ok. 7km. Duża wysokość. Konieczność wykarczowania szkółki leśnej. Brak dojazdu samochodami osobowymi. W miarę trudny (ale nie niemożliwy) dojazd do terenu budowy.</p>
Równica- szczyt	<p>Duży ruch turystyczny. Miejsce często odwiedzane przez mieszkańców Ustronia. Łatwy dojazd samochodami osobowymi i autokarami. Możliwość zakwaterowania. Miejsce posiadające tradycje spotkań religijnych.</p>	<p>Wielu właścicieli na samym szczycie jak i drodze dojścia. Konieczność dużego wylesienia. Zbyt duży zgiełk i komercjalizacja. Obecność zbyt wielu lokali gastronomicznych serwujących również napoje alkoholowe. Tradycyjne miejsce rekreacji. Mniejsza, w porównaniu z Małą Czantorią, widoczność z różnych miejsc w Ustroniu i poza nim.</p>

Analiza pozytywów i negatywów poszczególnych lokalizacji *Krzyża Jedności*.

Lokalizacja	Pozytywy	Negatywy
Równica – polana podszczytowa i równia podszczytowa.	Dużo odwiedzających, łatwy dojazd, duża przestrzeń dla zgromadzonych. Brak konieczności wylesiania.	Małą widoczność, zbyt duży zgiełk i bliskość lokali gastronomiczno-rozrywkowych.
Skalica	Łatwość dostępu z góry (od strony Równicy). Umiarkowana widoczność z wielu kierunków. Niezbyt dużą wysokość. Krótka i stosunkowo dobra droga transportu w czasie montażu. Mała odległość od centrum Ustronia.	Trasy dojścia przebiegają częściowo przez tereny prywatne. Konieczność dużego wylesienia. Brak dużej przestrzeni dla zgromadzeń. Mniejsze walory widokowe w porównaniu z Małą Czantorią. Powiązanie miejsca z pomnikiem dr Zinsmeistra. Trudne i strome podejście z dołu. Niebezpieczeństwo związane ze znajdującą się w pobliżu wysoką i niezabezpieczoną odkrywką skalną.
Lipowski Groń	Miejsce bardzo dobrze widoczne z wielu kierunków. Średnia wysokość.	Konieczność dużego wylesienia, brak przestrzeni dla zgromadzeń. Całkowity brak dojazdu ciężkiego sprzętu na miejsce montażu. Brak dobrych dojść pieszych. Stosunkowa duża odległość od centrum Ustronia.
Jelenica - szczyt	Umiarkowanie dobra widoczność.	Konieczność dużego wylesienia. Tereny prywatne.
Jelenica - polany	Miejsce łatwo dostępne, dużo przestrzeni dla zgromadzeń.	Brak widoczności z wielu miejsc.

Na podstawie powyższej analizy uznano, iż miejscem najlepiej odpowiadającym postanowionym założeniom, tzn. połączeniu walorów estetyczno-krajobrazowych z funkcjonalnością i dostępnością jest Mała Czantoria-Wygon. Miejsce to jest widoczne zarówno z centrum Ustronia, z kierunku Skoczowa a także okolicznych miejscowości gminy Goleszów. Ponadto znajduje się w pobliżu przygranicznej czeskiej gminy Nydek, współpracującej z miastem Ustroń. Tym samym zobowiązano Zarząd do starania się o warunki realizacji inwestycji oraz pozwolenia na budowę. Przyjęto także plan działania Stowarzyszenia na rok 2005. Najważniejszym punktem planu jest zorganizowanie I Festiwalu Ekumenicznego. W tym celu wybrano komitet organizacyjny w skład którego weszli:

Andrzej Georg – przewodniczący

ks. dr Henryk Czembor – wiceprzewodniczący

ks. kan. Antoni Sapota – wiceprzewodniczący

Arkadiusz Gawlik – skarbnik

Przemysław Korcz – sekretarz

oraz członkowie: Emilia Czembor, Anna Hanus-Dyrda i Jan Sztefek.

Festiwal odbędzie się między 9-24 lipca. W jego trakcie zaplanowano organizację koncertów chórów w kościołach, wystaw i innych imprez towarzyszących. Centralnym momentem Festiwalu będzie koncert chórów, który odbędzie się 16 lipca (sobota) w Amfiteatrze Ustrońskim. Atrakcją będą wystawy starodruków o tematyce religijnej, fotografii i rzeźb, które otwarte będą przez cały okres trwania Festiwalu w Muzeum Ustrońskim im. J. Jarockiego.

Plan działania Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego w Ustroniu na rok 2005.

Rodzaj działania	Data	Miejsce
Uczestnictwo w nabożeństwie, złożenie kwiatów pod pomnikiem	3 maja 2005, Święto Uchwalenia Konstytucji	Kościół katolicki, pomnik
Udział w nabożeństwie Ekumenicznym	22 maja 2005	Skoczów kościół św. Trójcy- nabożeństwo ekumeniczne
Organizacja koncertów chórów, wystaw w kościołach i salach muzealnych, wspólne odczytywanie Biblii.	9-24 lipca 2005, organizacja Festiwalu Ekumenicznego	Kościóły, amfiteatr, muzeum
Udział w dożynkach	Sierpień 2005, Dożynki	
Uczestnictwo w nabożeństwie, złożenie kwiatów pod pomnikiem	11 listopad 2005, Święto Niepodległości	Kościół ewangelicki, pomnik
Uczestnictwo w koncertach kołęd	grudzień 2005, wspólne kołędowanie	Kościóły, Miejski Dom kultury <i>Prażakówka</i>

- Przygotowanie wytycznych budowy „Krzyża Jedności”
- Wydanie biuletynu „U stóp Krzyża”, zeszyt I do 30 czerwca, zeszyt II do końca grudnia

Realizując opracowany plan członkowie Stowarzyszenia wzięli udział w uroczystościach religijno-patriotycznych 3 maja w rocznicę Uchwalenia Konstytucji, a członkowie Zarządu złożyli kwiaty pod pomnikiem Pamięci Narodowej w parku za Ratuszem. Trzy tygodnie później 22.V. przedstawiciele Stowarzyszenia wzięli udział w Nabożeństwie Ekumenicznym w ewangelicko-augsburskim kościele św. Trójcy w Skoczowie z okazji 10 rocznicy wizyty papieża Jana Pawła II.

W okresie od 1.III. do 30.VI. Zarząd Stowarzyszenia odbył 10 zebrań, organizowanych naprzemiennie na parafii rzymskokatolickiej św. Klemensa i ewangelicko-augsburskiej ap. Jakuba Starszego. Od pierwszego spotkania prócz prac związanych ze sprawami organizacyjnymi Stowarzyszenia jak rejestracja, założenie konta bankowego, uzyskanie numerów REGON i NIP oraz przygotowywaniem kolejnych Walnych Zebrań opracowywano projekty wynikające ze Statutu Stowarzyszenia. Do najważniejszych z nich zaliczono prace związane z budową „Krzyża Jedności” oraz zorganizowaniem w Ustroniu I Festiwalu Ekumenicznego, wpisującego się w już istniejące działania ekumeniczne na terenie miasta i powiatu. W kwestii „Krzyża Jedności” Zarząd wystąpił do Burmistrza miasta Ustroń o uzyskanie wypisu z planu zagospodarowania przestrzennego miasta, wystąpił do geodezji o mapy katastralne, przygotował pismo do właścicieli gruntu tj. Lasów Państwowych oraz zlecił przeprowadzenie komputerowej symulacji umiejscowienia modelu krzyża na Małej Czantorii. Równocześnie prowadzone są prace nad sposobami pozyskania środków finansowych na pokrycie powyższego przedsięwzięcia. Zarząd opracował również sposób pozyskania projektów „Krzyża Jedności”. Założono iż działania w tym zakresie będą prowadzone dwukierunkowo. Po pierwsze w celu przeprowadzenie szerokiej konsultacji z mieszkańcami miasta, postanowiono zamieścić w „Gazecie Ustrońskiej” informację, zapraszającą wszystkich zainteresowanych do nadsyłania własnych pomysłów, które posłużą do dalszych prac koncepcyjnych. Równolegle członkowie Zarządu przeprowadzą rozmowy z plastykami i firmami projektowymi aby w miarę możliwości bezinteresownie włączyły się do tego przedsięwzięcia. O swoich działaniach Zarząd informuje regularnie mieszkańców miasta i powiatu zamieszczając krótkie notatki w „Gazecie Ustrońskiej” i „Głosie Ziemi Cieszyńskiej”. Drugim podstawowym działaniem Stowarzyszenia jest organizacja w dniach 9-24 lipca I Festiwalu Ekumenicznego, łączącego zarówno wydarzenia które już wpisały się w religijno-kulturalną mapę miasta jak i całkiem nowe. Inauguracją Festiwalu będzie odpust ku czci Opatrzności Bożej w parafii św. Klemensa oraz towarzyszące mu imprezy kulturalne, punktem kulminacyjnym koncert „**Śpiewajcie Panu!**” z udziałem Katolickiego Chóru „Ave”, Ewangelickiego Chóru Parafialnego z Ustronia, zespołu „Sunrise” oraz solisty Andrzeja Sikory, a zwieńczeniem uroczystości związane z Pamiątką Założenia i Poświęcenia kościoła ap. Jakuba Starszego, czyli XXII Dni Jakubowe. Równocześnie od 15lipca do 14 sierpnia będzie czynna w Muzeum Ustrońskim wystawa festiwalowa „... **głoście Ewangelię...**” prezentująca starodruki religijne ze zbiorów ustronkich, fotografie Wiktora Żyszkowskiego oraz rzeźbę religijną. Mamy nadzieję iż Festiwal Ekumeniczny wpisze się na trwałe w cykl imprez religijno-kulturalnych miasta Ustronia a idea budowy „Krzyża Jedności” uzyska szerokie poparcie jęgo mieszkańców.

opracował Przemysław Korz

Program I FESTIWALU EKUMENICZNEGO

w Ustroniu w dniach 9-24 lipca 2005

Odpust ku czci Opatrzności Bożej w parafii św. Klemensa papieża i męczennika w Ustroniu

Sobota 9 lipca

godz. 19:00

Koncert zespołu młodzieżowego „DANWAR”

Dziedziniec kościoła św. Klemensa

Niedziela 10 lipca

godz. 12:00

Uroczysta suma odpustowa. Sumista i kaznodzieja ks. Adam Langhammer. Śpiewa chóru „AVE”

Dyrygent Alicja Adamczyk

Środa 13 lipca

godz. 19:30

Czuwanie fatimskie

Kościół św. Klemensa

Czwartek 14 lipca

godz. 18:30

Koncert organowo-skrzypcowy w wykonaniu filharmoników śląskich

Kościół św. Klemensa

Piątek 15 lipca

godz. 17:00

Wernisaż wystawy ...głóście Ewangelię... W ramach wystawy ekspozycja starodruków religijnych ze zbiorów ustronńskich, fotografii Wiktora Żyszkowskiego „Śladami apostołów-migawki z Bliskiego Wschodu” oraz rzeźby religijnej

Muzeum Ustronńskie. Wystawa będzie czynna do 14 sierpnia w godzinach otwarcia muzeum

Sobota: 16 lipca

godz. 17:00

Koncert „Śpiewajcie Panu!”

Wystąpią: Katolicki Chór „Ave”, Ewangelicki Chór Kościelny z Ustronia, zespół „Sunrise” oraz solista Andrzej Sikora.

Amfiteatr, wstęp wolny

Pamiętka Założenia i Poświęcenia kościoła ap. Jakuba Starszego w Ustroniu. XXII Dni Jakubowe

Czwartek: 21 lipca

godz. 18:00

Koncert Ewangelickiego Chóru z Wisły

Dyrygent Maria Śliż

Piątek: 22 lipca

godz. 18:00

Koncert Ewangelickiego Chóru „Lutheran Chorus” z Trzyńca

Dyrygent-Józef Podola

Sobota: 23 lipca

godz. 18:00

Koncert instrumentalny

Wykonawcy: Anna Staniecsek, Mirosław Berek, Karol Folwarczny

Niedziela: 24 lipca Pamiętka Założenia i Poświęcenia kościoła

godz. 8:30

Poranek muzyki i pieśni

Wystąpią: Ewangelicki Chór „Gloria” ze Skoczowa. Dyrygent-Bolesław Noga

Ewangelicki Chór kościelny z Ustronia. Dyrygent-Anna Staniecsek

godz. 10:00

Uroczyste nabożeństwo i kazanie na placu kościelnym Kazania wygłoszą: ks. Adam Podzórski ze Skoczowa oraz

ks. Marcin Markuzel z Węgrowska Podlaskiego

EKUMENIZM

Ekumeniczny ruch, dążenia na szczeblu świat., regionalnym, krajowym i lokalnym zmierzające do jedności Kościołów chrześc.; przybierają one postać dialogu wielostronnego i dwustronnego. W dialogu wielostronnym na szczeblu świat. wiodącą rolę odgrywa Świat. Rada Kościołów (World Council of Churches), zrzeszająca 342 Kościoły tradycji prawosł., anglikańskiej, starokatol. i protest. w 120 krajach; stanowi ona najszerszą reprezentację r.e.

Historia. W każdej epoce i we wszystkich wyznaniach chrześc. istnieli ludzie dążący do przewyciężenia podziału Kościoła. Dopiero jednak w poł. XIX w., pod wpływem wzrastającego zeświecczenia, przewrotów międzynar. i społ., niewiarygodności działań misyjnych podzielonych Kościołów chrześc., a także ruchu przebudzenia obejmującego wiele Kościołów, powstały odpowiednie warunki do przekształcenia wysiłków jednostek w ruch, który objąłby szerokie kręgi chrześcijaństwa. Rozwój r.e. dokonywał się w kilku fazach.

Okres „prehistorii”, trwający od poł. XIX w. do I wojny świat., był czasem tworzenia międzynar. związków chrześc. - Alians Ewangeliczny (1846), Świat. Organizacja Chrześc. Związków Młodych Mężczyzn (YMCA, 1855), Świat. Organizacja Chrześc. Związków Młodych Kobiet (YWCA, 1893), Świat. Związek Studentów Chrześc. (1895), oraz świat. związków wyznaniowych - Konferencja Biskupów Anglikańskich w Lambeth (1867), Świat. Alians Kościołów Reformowanych (1875), Świat. Konferencja Metodystów (1881), Unia Utrechcka Kościołów Starokatol. (1889), Świat. Związek Baptystów (1905).

Drugi etap rozwoju r.e. rozpoczęła Świat. Konferencja Misyjna w Edynburgu (1910), która dzięki swej szerokiej reprezentacji i gruntownemu przygotowaniu - stała się punktem wyjścia i wzorem dla wszystkich późniejszych ekumenicznych konferencji światowych. Jej stały Komitet Kontynuacji Pracy przekształcił się 1921 w Międzynar. Radę Misyjną, będącą jednym z 3 gł. nurtów r.e. Po I wojnie świat. ukształtowały się 2 kolejne nurty - Wiara i Ustrój Kościoła oraz Praktyczne Chrześcijaństwo. Pierwszy, dążący do porozumienia w zakresie różnic doktrynalnych i kośc.-strukturalnych, odbył 2 wielkie konferencje świat. w Lozannie (1927) i Edynburgu (1937). Drugi, zmierzający do uświadomienia chrześcijanom wszystkich narodowości i wyznań odpowiedzialności całego Kościoła za pokojowe rozwiązywanie problemów międzynar. i społ., zorganizował podobne spotkania w Sztokholmie (1925) i Oksfordzie (1937). Oba nurty, w których prace zaangażowani byli oficjalni reprezentanci Kościołów prawosł., anglikańskich, starokatol. i protest., połączyły się 1938, tworząc Komitet Tymczasowy Świat. Rady Kościołów.

Trzeci etap rozwoju r.e. zapoczątkowało oficjalne powołanie Światowej Rady Kościołów (SRK)

na I Zgromadzeniu Ogólnym w Amsterdamie (1948) z udziałem reprezentantów 147 Kościołów. Pod wieloma względami SRK była jednak organizacją ułomną. W jej skład wchodziły przede wszystkim Kościoły protest., co nadawało Radzie specyficznie protest. charakter. Nie była w stanie tego zmienić nawet obecność reprezentantów Patriarchatu Konstantynopola, Kościoła prawosł. Grecji czy niewielkich orientalnych (przedchalcedońskich) Kościołów nar. i Kościołów starokatolickich. Poza tym SRK opierała się gł. na Kościołach Europy Zach. i Ameryki Północnej. Wzrastające napięcie polit. między Wschodem i Zachodem, które znalazło swoje odbicie podczas zgromadzenia w Amsterdamie, także wywarło wpływ na dalszą działalność Rady. Sytuacja uległa zmianie na przeł. lat 50. i 60., o czym świadczył przebieg III Zgromadzenia Ogólnego SRK w Nowym Delhi (1961). Z jednej strony doszło do integracji SRK z Międzynar. Radą Misyjną - trzecim gł. nurtem r.e., z drugiej zaś do Rady przystąpiły wszystkie Kościoły prawosł. z Europy Środkowowsch., kilkanaście Kościołów różnych tradycji z krajów Azji i Afryki oraz - po raz pierwszy - 2 Kościoły tradycji zielonoświątkowej. Dopiero od zgromadzenia w Nowym Delhi można zatem mówić o SRK jako oficjalnym rzeczniku nierzymskokatol. chrześcijaństwa w r.e.

Kościół rzymskokatolicki a ruch ekumeniczny. Przystąpienie Kościoła rzymskokatol. do oficjalnych działań ekumenicznych na początku lat 60. uznaje się za początek czwartej fazy rozwoju r.e., trwającej do chwili obecnej. Kościół rzymskokatol. początkowo odrzucał współ-

pracę ekumeniczną, kierując się przekonaniem, że jedyną drogą do prawdziwej jedności jest powrót do Kościoła rzymskokatolickiego. Dekret Świętego Oficjum z 1919 zabraniał katolikom udziału w kongresach „oddzielonych chrześcijan” bez uprzedniej zgody. Papież Pius XI w encyklice *Mortalium animas* (1928) poddał krytyce r.e., głosząc, iż zmierza on do panchryścianizmu, który wprawdzie opiera się na miłości wzajemnej, ale przynosi szkodę wierze. Monitum *Cum compertum*, wydane 1948 przez Święte Oficjum, uniemożliwiło katolikom udział w Zgromadzeniu Ogólnym SRK w Amsterdamie. Stolica Apostolska zmieniła swoje nastawienie w okresie pontyfikatu papieża Jana XXIII (1958-63). W związku z przygotowaniem do Soboru Watykańskiego II powołano do życia Sekretariat ds. Jedności Chrześcijan (1960), powierzając mu rolę łącznika z Kościołami nierzymskokatolickimi. W tym okresie obserwatorzy rzymskokatol. zaczęli uczestniczyć w konferencjach ekumenicznych, m.in. w III Zgromadzeniu Ogólnym SRK w Nowym Delhi (1961). Z drugiej strony, na obrady Vaticanum II (1962-65) zaproszono większą liczbę obserwatorów nierzymskokatolickich. Sobór swoje rozumienie istoty r.e. sformułował w 3 tekstach: *Konstytucji dogmatycznej o Kościele, Dekrecie o ekumenizmie i Dekrecie o Kościołach Wschodnich Katolickich*. Wyrażają one pogląd, że w Kościele rzymskokatol. urzeczywistnia się jeden święty, katol. i apostolski Kościół Chrystusowy. Nie wyklucza to - jak stwierdza *Konstytucja* - że także „poza jego organizmem znajdują się liczne pierwiastki uświęcenia i prawdy, które jako właściwe dary Kościoła Chrystusowego nakłaniają do jedności katolickiej”. W uznaniu elementów Kościoła poza Kościołem katol. najdalej posunięto się w *Dekrecie o ekumenizmie*, stwierdzając, iż r.e. rozwija się pod działaniem samego Ducha Świętego, a członkowie innych Kościołów przez chrzest „pozostają w jakiejś, choć niedoskonałej, wspólnoty ze społecznością Kościoła katolickiego”.

Bezpośrednio po zakończeniu Soboru Watykańskiego II oczekiwano przystąpienia Kościoła rzymskokatol. do SRK. Jego przedstawiciele stwierdzali wyraźnie, że eklezjologia katol. nie wyklucza takiej możliwości. Specjalnie powołana komisja doszła jednak do wniosku, że Kościół katol. powinien pozostać poza SRK, gł. z przyczyn strukturalnych. Współpraca między obu partnerami znalazła wyraz w powołaniu Wspólnej Grupy Roboczej (1965). W jej drugim raporcie (1967) znalazło się bardzo istotne sformułowanie, że istnieje tylko jeden r.e. i zarówno Kościół katol., jak i SRK zobowiązane są mu służyć. Teologowie katol. są od 1968 pełnoprawnymi członkami Komisji Wiara i Ustrój SRK. Wnieśli oni istotny wkład w powstanie dokumentu, formułującego zbliżenie stanowisk Kościołów chrześc. w rozumieniu 3 zasadniczych kwestii: chrztu, Eucharystii i posługiwania (urzędu) duchownego (tzw. dokument z Limy, 1982). Istnieje także stała współpraca w dziedzinie misji i ewangelizacji, pomocy międzykośc., etyki społ., służby i zadań świeckich w Kościele. Opracowano wspólne dokumenty poświęcone m.in. takim kwestiom jak: wspólne świadectwo i prozelityzm, katolickość i apostolskość, formacja ekumeniczna, hierarchia prawd. Nowe akcenty wniósł do r.e. papież Jan Paweł II. Podczas licznych podróży spotyka się on z przedstawicielami Kościołów nierzymskokatol. (m.in. z patriarchą Konstantynopola 1979, arcybiskupem Canterbury 1984), organizacji ekumenicznych (wizyta w siedzibie SRK w Genewie 1984), odwiedza świątynie prawosł. i protest., przyczyniając się do poprawy stosunków międzywyznaniowych w odwiedzanych krajach. Duże znaczenie dla ekumenii miał zorganizowany z inicjatywy papieża Dzień Modlitw o Pokój w Asyżu (1986). Podczas pontyfikatu Jana Pawła II doszło do wyznania win wobec niekatolików; ogłoszone zostały również istotne dokumenty, m.in. list apostolski *Oriente lumen* (1995) oraz List z okazji 500-lecia urodzin M. Lutera (1983). Jan Paweł II odwiedza również kraje w większości zamieszkałe przez chrześcijan innych wyznań (Rumunia 1999, Grecja i Ukraina 2001). Osobny rozdział stanowi dialog papieża z chrześc. (niekatol.) Kościołami wsch. (deklaracja chrystologiczna ogłoszona 1994 wspólnie z Asyryjskim Kościołem Wsch., wizyta w Armenii 2001). Encyklika Jana Pawła II *Ut unum sint* (1995) stanowi pewną próbę bilansu ponadtrzydziestoletniej aktywności Kościoła rzymskokatol. na rzecz jedności chrześcijan i podkreśla, że nie ma powrotu do czasów sprzed Soboru Watykańskiego II: „Kościół katolicki wszedł nieodwołalnie na drogę ekumenicznych poszukiwań”. Z drugiej strony, powtarzając niemal dosłownie fragmenty dokumentów soborowych, nie pozostawia najmniejszej wątpliwości, że wszystkie elementy uświęcenia i prawdy „istnieją łącznie i w całej pełni w Kościele katolickim oraz bez takiej pełni w innych Wspólnotach”. Deklaracja *Domoinus Iesus* Kongregacji Nauki Wiary (2000) potwierdziła że Watykan ma w dalszym ciągu trudności w uznaniu wspólnot protest. za Kościoły w pełnym tego słowa znaczeniu.

Karol Karski, Religijna Encyklopedia PWN

NABOŻEŃSTWO EKUMENICZNE

Z OKAZJI

700-LECIA USTRONIA

1. **Intrada**
2. **Hymn Ustronia**
3. **Pieśń – Chór – *Nabucco***
4. **W imię Ojca....**
5. **Słowo wstępne**
6. **Pieśń – *Pod Twą obronę Ojczyzna na niebie***
  1. Pod Twą obronę Ojczyzna na niebie,
Grono Twych dzieci swój powierza los,
Ty nam błogosław, ratuj w potrzebie,
I broń od zguby, gdy zagraża cios.
  2. Czy toń spokojna, czy huczą fale,
Gdy Ty Twe dzieci w Swej opiece masz,
Wznosimy modły dziś ku Twej chwale,
Boś Ty nam tarczą, Boże Ojczyzna nasz.
7. **Modlitwa**
8. **Pieśń – *Barka***
  1. Pan kiedyś stanął nad brzegiem,
Szukał ludzi gotowych pójść za Nim;
By łowić serca
Słów Bożych prawdą.

Ref.:

O Panie, to Ty na mnie spojrzales,
Twoje usta dziś wyrzekły me imię.
Swoją barkę pozostawiam na brzegu,
Razem z Tobą nowy zacznę dziś łów.

2. Jestem ubogim człowiekiem,
Moim skarbem są ręce gotowe
Do pracy z Tobą
I czyste serce.

Ref.:

O Panie...

3. Ty, potrzebujesz mych dłoni,
Mego serca młodego zapalem
Mych kropli potu
I samotności.

Ref.:

O Panie...

4. Dziś wypłyniemy już razem
Łowić serca na morzach dusz ludzkich
Twojej prawdy siecią
I słowem życia.

9. **Czytanie I**   1Krl 8,55–61

Czytanie z Pierwszej Księgi Królewskiej

10. **Pieśń – Ojcze z niebios**

1. Ojcze z niebios, Boże, Panie,
tu na ziemię ześlij nam
Twoje Święte zmiłowanie,
tu na ziemię ześlij nam!
2. Boże wielki, my w pokorze
o Twą łaskę prosim Cię.
Wola Twoja wszystko może,
Ty nad nami zlituj się!

11. **Czytanie II**   Kol 3,12–17

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Kolosa

12. **Pieśń – Pójdź do Jezusa**

1. Pójdź do Jezusa, do niebios bram;
W Nim tylko szukaj pociechy tam.
On cię napoi krwią swoich ran,
On, Ojciec Lekarz, Pan.

Ref.:

Słuchaj Jezu, jak Cię błaga lud,
Słuchaj, słuchaj, uczyni z nami cud!
Przemień, o Jezu smutny ten czas,
O Jezu pociesz nas!

2. Że z nami jesteś, pozwól to czuć,
Nadzieję naszą omdlałą wzbudź.
Daj przetrwać mężnie prób ciężkich czas,
O Jezu, pociesz nas!

Ref.:

Słuchaj ....

13. **Czytanie III J 15,9–17**

Słowa Ewangelii według świętego Jana.

14. **Pieśń – chór – Cudowna Boża Łaska**

15. **Kazanie**

16. **Pieśń – Boże wielki pełnyś chwał**

1. Boże wielki, pełnyś chwał Tyś stworzeniom życie dał,
wielbim Twą potęgę Panie! Podziwiamy Twe działanie.
Jakiś od wieczności był, tak na wieki będziesz żył.
2. Wszyscy Ciebie chwalić chcą, wszyscy święci aniołowie:
wielbią wielkość, dobroć Twą Cherubowie, Serafowie,
śpiew otacza Boży tron: święty, święty, święty On!
3. Święty jest niebiański Wódz, Pan Zastępów święty, święty,
moce wrogie może zmóc: chwałą jego świat przejęty.
Niebo, ziemia, morze brzmi głośnie pieśnią Jego czci.

17. **Modlitwa wiernych:**

18. **Pieśń** – Chór – *O nasz wielki święty Panie*

19. **Modlitwa:** *Ojczy nasz*

20. **Pieśń** – chór – *Modlitwa o pokój*

21. **Modlitwa**

22. **Pieśń** – *przekażcie sobie znak pokoju* – wierni z chórami

23. **Błogosławieństwo**

24. **Pieśń** – *Ojcowski Dom*

1. Ojcowski dom to istny raj,
dar Ojca Niebieskiego,
choćbyś przeszedł cały świat,
nie znajdziesz piękniejszego.
2. Tuś się, dziecino, pierwszy raz
do matki uśmiechnęła
tuś się uczyła Boga znać,
tuś modlić się zaczęła.
3. Tutaj na każdym kroku cię
oczy ojcowskie strzegły,
tutaj w zabawach ciągłych ci
dni twoje młode biegły.
4. A gdy ci przyjdzie wyniść stąd
i odejść w świat daleki,
ojcowski dom, dziecino miej
w pamięci swej na wieki.

25. **Organy** – utwór muzyczny na zakończenie

Statut

Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego w Ustroniu

Rozdział 1.

Postanowienia ogólne

Art. 1.

Chrześcijańskie Stowarzyszenie Ekumeniczne w Ustroniu zwane dalej Stowarzyszeniem, jest Stowarzyszeniem zarejestrowanym i posiada osobowość prawną.

Art. 2 .

Stowarzyszenie zrzesza osoby fizyczne zainteresowane jego działalnością i popierające cele Stowarzyszenia.

Art. 3.

Terenem działania Stowarzyszenia jest obszar Rzeczypospolitej Polskiej i zagranica, a jego siedzibą jest miasto Ustronie.

Art. 4.

Stowarzyszenie może być członkiem krajowych i międzynarodowych stowarzyszeń zgodnie z zasadami określonymi w ustawie.

Art. 5.

Stowarzyszenie używa pieczęci i nazwy zgodnie z obowiązującymi przepisami. Może używać własnego znaku graficznego.

Art. 6.

Stowarzyszenie przestrzega przepisów obowiązującej ustawy o stowarzyszeniach.

Rozdział 2.

Cele i zasady działania

Art. 7.

Celem działalności Stowarzyszenia jest:

1. działanie na rzecz jedności chrześcijan, w szczególności dialogu katolicko – luterńskiego,
2. wybudowanie w Ustroniu - „Krzyża jedności”
3. wspieranie działań ekumenicznych na terenie miasta, powiatu i regionu organizowanych przez związki wyznaniowe i inne organizacje,
4. prowadzenie innych działań jednoczących chrześcijan.

Art.8.

Swoje cele Stowarzyszenie realizuje poprzez :

1. budowę „Krzyża Jedności” w Ustroniu,
2. prowadzenie działalności wydawniczej
3. prowadzenie działalności charytatywnej i społecznej,
4. dbałość o miejsca kultu
5. organizowanie spotkań, konferencji oraz wystaw.

Rozdział 3.

Członkowie, ich prawa i obowiązki.

Art. 9.

Członkowie Stowarzyszenia dzielą się na:

1. zwyczajnych,
2. wspierających,
3. honorowych.

Art.10.

Członkiem zwyczajnym Stowarzyszenia może zostać każda osoba fizyczna, która:

1. posiada pełnię zdolności do czynności prawnych,
2. nie jest pozbawiona praw publicznych,

[Handwritten signature]

3. złożyła deklarację przystąpienia do Stowarzyszenia, popierania jego celów i podejmowania działań dla ich realizacji.

Małoletni w wieku od 16 do 18 lat, którzy mają ograniczoną zdolność do czynności prawnych, mogą należeć do Stowarzyszenia i korzystać z czynnego i biernego prawa wyborczego, z tym, że w składzie Zarządu Stowarzyszenia większość muszą stanowić osoby o pełnej zdolności do czynności prawnych. Małoletni poniżej 16 lat mogą, za zgodą przedstawicieli ustawowych, należeć do Stowarzyszenia, bez prawa udziału w głosowaniu na w Walnym Zebraniu Członków oraz bez korzystania z czynnego i biernego prawa wyborczego do władz Stowarzyszenia. Działania tych małoletnich muszą odbywać się pod nadzorem osób pełnoletnich.

Art. 11.

Członkiem wspierającym może być każda osoba fizyczna lub prawna, która popiera działalność Stowarzyszenia, uznaje jego Statut i udziela Stowarzyszeniu pomocy finansowej

Art. 12.

Członkiem honorowym może być każda osoba szczególnie zasłużona w urzeczywistnianiu celów Stowarzyszenia

Art. 13.

Cudzoziemcy, mający miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, mogą być członkami Stowarzyszenia: zwyczajnymi, wspierającymi i honorowymi, zgodnie z przepisami obowiązującymi obywateli polskich. Cudzoziemcy nie mający zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą być członkami Stowarzyszenia jako członkowie zwyczajni, wspierający i honorowi, z tym, że członkowie zwyczajni i wspierający muszą do deklaracji członkowskiej dołączyć rekomendację dwóch członków zwyczajnych Stowarzyszenia .

Art. 14.

Osoba prawna, nie mająca siedziby na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, może być członkiem wspierającym Stowarzyszenia.

Art. 15.

Wpisanie na listę członków i skreślenie z niej następuje na podstawie uchwały Zarządu Stowarzyszenia.

Art.16.

Członek zwyczajny ma prawo do:

1. czynnego i biernego prawa wyborczego do władz Stowarzyszenia,
2. brania udziału w pracach i inicjatywach Stowarzyszenia,
3. otrzymywania informacji o działaniach Stowarzyszenia,
4. wyrażania opinii i zgłaszania wniosków dotyczących celów i działalności Stowarzyszenia,

Art. 17.

Członek wspierający i honorowy ma wszelkie prawa przewidziane w art.16, z wyjątkiem czynnego i biernego prawa wyborczego.

Art. 18.

Do obowiązków członka należy:

1. przestrzeganie przepisów Statutu, regulaminów i uchwał Stowarzyszenia,
2. aktywny udział w pracach Stowarzyszenia, (nie dotyczy członka wspierającego i honorowego),
3. regularne płacenie składek członkowskich, (nie dotyczy członka honorowego).

Art. 19.

1. Członkostwo Stowarzyszenia ustaje z chwilą:

- 1.) wystąpienia ze Stowarzyszenia,
- 2.) skreślenia z listy członków uchwałą Zarządu Stowarzyszenia z powodu nie wypełniania obowiązków przewidzianych w art.20, z tym, że niepłacenie składek musi trwać za przyczyn nieusprawiedliwionych przez okres co najmniej 6-ciu miesięcy, przy czym członkowie mają prawo odwołania się od uchwały Zarządu Stowarzyszenia do Walnego Zgromadzenia Członków Stowarzyszenia w terminie 14-tu dni od daty otrzymania uchwały o skreśleniu,
- 3.) śmierci osoby będącej członkiem lub likwidacji osoby prawnej.

Sekretarz

2. O posiedzeniu Zarządu, którego przedmiotem będzie skreślenie z listy członków Zarząd zawiadamia zainteresowanego z 14-to dniowym wyprzedzeniem.

Rozdział 4.

Władze i organizacja Stowarzyszenia.

Art. 20.

Władzami Stowarzyszenia są:

1. Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia,
2. Zarząd Stowarzyszenia,
3. Komisja Rewizyjna.

Art. 21.

Kadencja władz Stowarzyszenia trwa trzy lata i upływa z terminem kolejnego Walnego Zabrania Członków Stowarzyszenia.

Walne Zebranie Członków Stowarzyszenia

Art.22.

Najwyższą władzą Stowarzyszenia jest walne Zebranie Członków Stowarzyszenia, które:

1. ustala program działania Stowarzyszenia,
2. wybiera Zarząd Stowarzyszenia i Komisję rewizyjną,
3. rozpatruje sprawozdania z działalności organów Stowarzyszenia,
4. udziela absolutorium Zarządowi Stowarzyszenia,
5. rozpatruje odwołania członków od uchwał organów Stowarzyszenia ich dotyczących,
6. uchwała zmiany Statutu i regulaminy organizacyjne Stowarzyszenia oraz zatwierdza regulaminy działania Zarządu i Komisji Rewizyjnej,
7. określa wysokość składki członkowskiej i wpisowe,
8. podejmuje uchwały stosownie do wniosków Zarządu i członków.

Sekretarz

9. podejmuje uchwały o rozwiązaniu Stowarzyszenia i przeznaczeniu jego majątku,
10. podejmuje uchwały w przypadkach określonych niniejszym Statutem oraz w innych sprawach nie zastrzeżonych do kompetencji pozostałych władz.

Art. 23.

1. Walne Zebranie Członków może być zwyczajne i nadzwyczajne.
2. Zwyczajne Walne Zebranie Członków zwołuje Zarząd jako sprawozdawcze raz do roku a jako sprawozdawczo-wyborcze raz na trzy lata.
3. Nadzwyczajne Walne Zebranie Członków zwoływane jest przez Zarząd:
  - z własnej inicjatywy,
  - na wniosek Komisji rewizyjnej,
  - na wniosek 1/3 ogółu członków.
4. Nadzwyczajne Walne Zebranie Członków odbywa się nie później niż w ciągu miesiąca od złożenia wniosku lub podjęcia uchwały i obraduje nad sprawami, dla których zostało zwołane.
5. Walne Zebranie Członków może podejmować ważne uchwały jeżeli na zebraniu jest obecnych 1/2 członków zwyczajnych zebranych w pierwszym terminie zwołania zebrania lub niezależnie od ilości członków zebranych w drugim terminie wyznaczonym 30 minut później.

Art.24.

O terminie, miejscu i porządku obrad walnego Zebrania Zarząd zawiadamia członków na dwa tygodnie przed Zebraniem.

Zarząd Stowarzyszenia.

Art. 25.

Zarząd Stowarzyszenia:

1. reprezentuje Stowarzyszenie i działa w jego imieniu,
2. uchwała plan finansowy i gospodarki majątkowej Stowarzyszenia,
3. ustala szczegółowy plan działania Stowarzyszenia,
4. nawiązuje kontakty i współpracę z władzami państwowymi i samorządowymi, organizacjami pozarządowymi krajowymi i zagranicznymi
6. powołuje i rozwiązuje komisje problemowe, rady programowe, zespoły robocze i badawcze oraz inne formy organizacyjne przydatne dla działalności Stowarzyszenia,

2. Komisja rewizyjna składa się z 3 do 5 członków wybieranych przez Walne Zebranie Członków. Liczbę członków Komisji rewizyjnej ustala każdorazowo przed wyborami Walne Zebranie członków.
3. Komisja wybiera ze swego grona Przewodniczącego i Sekretarza.
4. Komisja działa na podstawie regulaminu przez nią uchwalonego i zatwierdzonego przez Walne Zebranie Członków.
5. Do zakresu działania Komisji Rewizyjnej należy:
  - 1.) przeprowadzanie okresowych kontroli działalności statutowej i finansowej Stowarzyszenia,
  - 2.) wydawanie poleceń pokontrolnych w przypadku stwierdzenia uchybień w działalności, określanie terminów oraz sposobów ich usunięcia,
  - 3.) składanie sprawozdań z całokształtu swej działalności na walnym Zebraniu Członków oraz stawianie wniosku o udzielenie lub nie udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi Stowarzyszenia,
  - 4.) składanie zastrzeżeń w stosunku do projektowanych uchwał, postanowień i przedsięwzięć Zarządu, jeżeli Komisja dojdzie do wniosku, że spowodują one lub mogą spowodować nieprawidłowości w działaniu Stowarzyszenia,
  - 5.) występowanie z żądaniem zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Członków względnie z wnioskiem o zwołanie posiedzenia Zarządu Stowarzyszenia w przypadku stwierdzenia niezgodnych ze statutem lub interesem Stowarzyszenia działań Zarządu,
  - 6.) Przewodniczący Komisji Rewizyjnej lub jej Sekretarz mogą brać udział w posiedzeniach Zarządu.

Rozdział 5.

Zasady wyborcze i podejmowania uchwał.

Art. 30.

Wybory władz Stowarzyszenia odbywają się w głosowaniu tajnym, przy nieograniczonej liczbie kandydatów. Wybranymi są ci członkowie, którzy uzyskali największą ilość głosów. Przy równej ilości głosów przeprowadza się wybory ponowne pomiędzy tymi kandydatami, którzy uzyskali równą ilość głosów.

Sekretarz

Art. 31.

Uchwały władz Stowarzyszenia zapadają zwykłą większością głosów, z wyjątkami przewidzianymi niniejszym Statutem. W przypadku równej liczby głosów, decyduje głos Przewodniczącego. O terminach zebrania władz Stowarzyszenia winni być powiadomieni wszyscy ich członkowie w trybie przyjętym w regulaminie działania.

Rozdział 6.

Majątek Stowarzyszenia.

Art. 32.

Na majątek Stowarzyszenia składają się nieruchomości, ruchomości, fundusze i papiery wartościowe.

Art. 33.

Na fundusze składają się:

1. wpływy ze składek członkowskich i wpisowego,
2. wpływy z działalności statutowej Stowarzyszenia,
3. dotacje, darowizny i zapisy przyjęte pod warunkiem, że nie naruszają niezależności i samorządności Stowarzyszenia,
4. wpływy ze zbiórek publicznych,
5. wpływy ze sprzedaży cegiełek, wydawnictw, gazet, czasopism i książek wydawanych przez Stowarzyszenie,
6. wpływy z działalności gospodarczej prowadzonej zgodnie z prawem o stowarzyszeniach, przy czym dochód z tej działalności przeznaczony będzie wyłącznie na realizację zadań statutowych.
7. dochody z majątku Stowarzyszenia.

Art. 34.

Stowarzyszenie może prowadzić działalność gospodarczą zgodnie z prawem o stowarzyszeniach, przy czym dochód z tej działalności przeznaczony będzie wyłącznie na realizację zadań statutowych.. W szczególności Stowarzyszenie może prowadzić działalność gospodarczą w zakresie;

1. wydawania książek 22.11. Z PKD
2. wydawania gazet 22.11. Z PKD
3. wydawanie czasopism i wydawnictw periodycznych 22.13. ZPKD

4. działalność biura turystycznego 63.30 A PKD
5. pozostałą działalność turystyczną 63.30 C PKD
6. działalność związaną z organizowaniem targów i wystaw 74.84. A PKD
7. organizowanie odczytów, spotkań, konferencji i sympozjów,
8. działalność transportową, działalność budowlaną
9. działalność pomocy społecznej,
10. działalność konserwacji zabytków,
11. pozostałą działalność komercyjną gdzie indziej nie sklasyfikowaną.

Art. 35.

Zasady gospodarki finansowej Stowarzyszenia określa Zarząd.

Art. 36.

Oświadczenia w sprawach majątkowych Stowarzyszenia składają równocześnie dwaj członkowie Zarządu.

Rozdział 7.

Postanowienia końcowe.

Art. 37.

Uchwałę o rozwiązaniu Stowarzyszenia podejmuje Walne Zebranie Członków większością 2/3 głosów przy obecności co najmniej 1/2 liczby członków zwyczajnych. Uchwała określa tryb likwidacji oraz cel na jaki zostanie przeznaczony majątek Stowarzyszenia.

Art. 38.

Zmiany Statutu dokonuje się uchwałą Walnego Zebrania Członków bezwzględną większością głosów przy obecności co najmniej 1/2 liczby członków zwyczajnych.

Art. 39.

W stosunku do pracowników etatowych Stowarzyszenia kierownikiem zakładu pracy w rozumieniu przepisów prawa jest Przewodniczący Zarządu Stowarzyszenia.

Zygmunt Z. Kryszewski
Sekretnicz

Art. 40.

Z chwilą zarejestrowania Stowarzyszenia wszyscy jego założyciele stają się członkami zwyczajnymi Stowarzyszenia.

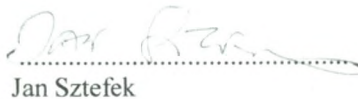
Niniejszy Statut uchwalony został na Zebraniu Członków Założycieli Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego w Ustroniu w dniu 14 grudnia 2004 roku w Sali Sesyjnej Urzędu Miasta w Ustroniu.

Zmiany dokonano uchwałą Zebrania Członków Założycieli Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego w Ustroniu w dniu 22 lutego 2005 r w sali Sesyjnej Urzędu Miasta w Ustroniu.

Przewodniczący Zebrania

Andrzej Georg

Protokolant:

Jan Sztefek

Zobowiązany z wyprzedzeniem

Sekretarz

SĄD REJONOWY
VIII Wydział Gospodarczy
Krajowego Rejestru Sądowego
ul. Bogusławskiego 24
43-300 BIELSKO-BIAŁA
tel. (033) 490-79-00, (033) 440-79-10

Niniejszy statut zgodny jest ze
statutem przyjętym do rejestru
Stowarzyszeń postanowieniem z dnia
22.03.2005r. sygnatura akt:
F33 VIII Ns Rej KRS 21/5/58

Zgodnie z oryginałem poświadczam

Sekretarz

BIELSKO-BIAŁA, 18.04.2005

Postanowienie

Dnia: 22.03.2005

SĄD REJONOWY W BIELSKU-BIAŁEJ, VIII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO;
w składzie: RSR LIDIA SIKORA

po rozpoznaniu w dniu: 22.03.2005 w BIELSKU-BIAŁEJ

na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku: CHRZEŚCIJAŃSKIE STOWARZYSZENIE EKUMENICZNE W USTRONIU
o rejestrację w Rejestrze Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji Oraz Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej

postanawia:

I. Wpisać do Krajowego Rejestru Sądowego - Rejestru Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji Oraz Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej

pod numerem KRS: **0000230865**

Dział 1 Rubryka 1 - Dane podmiotu

1. Oznaczenie rodzaju organizacji	STOWARZYSZENIE
2. Numer REGON	-----
3. Nazwa	CHRZEŚCIJAŃSKIE STOWARZYSZENIE EKUMENICZNE W USTRONIU
6. Czy podmiot posiada status organizacji pożytku publicznego	NIE

Dział 1 Rubryka 2 - Siedziba i adres podmiotu

1. Siedziba	kraj POLSKA, woj. ŚLĄSKIE, powiat CIESZYŃSKI, gmina USTRON, miejsc. USTRON
2. Adres	ul. DASZYŃSKIEGO, numer 28, lokal -----, kod poczt. 43-450, poczta USTRON

Dział 1 Rubryka 4 - Informacje o statucie

1.

1. Informacja o sporządzeniu lub zmianie statutu	14 GRUDNIA 2004 R. 22.02.2005 R. ZMIANA: §2,10,13,26
--	---

Dział 1 Rubryka 5

1. Czas na jaki została utworzona organizacja	NIEOZNACZONY
---	--------------

Dział 1 Rubryka 8 - Organ sprawujący nadzór

1. Nazwa organu	STAROSTA POWIATU CIESZYŃSKIEGO
-----------------	--------------------------------

Dział 2 Rubryka 1 - Organ uprawniony do reprezentacji podmiotu

1.

1 Nazwa organu uprawnionego do reprezentowania podmiotu	ZARZĄD STOWARZYSZENIA
2 Sposób reprezentacji podmiotu	STOWARZYSZENIE REPREZENTUJE PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU SAMODZIELNIE LUB DWOCH CZŁONKÓW ZARZĄDU ŁĄCZNIE.

1.1 Podrubryka 1. - Dane osób wchodzących w skład organu

1 Nazwisko, nazwa lub firma	GEORG, -----
2 Imiona	ANDRZEJ, JANUSZ
3 Numer PESEL lub numer REGON	48052903414
5 Funkcja w organie reprezentującym	PRZEWODNICZĄCY

1.2 Podrubryka 1. - Dane osób wchodzących w skład organu

1 Nazwisko, nazwa lub firma	CZEMBOR, -----
2 Imiona	HENRYK, JERZY
3 Numer PESEL lub numer REGON	41112600632
5 Funkcja w organie reprezentującym	WICEPRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU

1.3 Podrubryka 1. - Dane osób wchodzących w skład organu

1 Nazwisko, nazwa lub firma	SAPOTA, -----
2 Imiona	ANTONI, GRZEGORZ
3 Numer PESEL lub numer REGON	50050902616
5 Funkcja w organie reprezentującym	WICEPRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU

1.4 Podrubryka 1. - Dane osób wchodzących w skład organu

1 Nazwisko, nazwa lub firma	GAWLIK, -----
2 Imiona	ARKADIUSZ, ALOJZY
3 Numer PESEL lub numer REGON	49122302715
5 Funkcja w organie reprezentującym	SKARBNIK

1.5 Podrubryka 1. - Dane osób wchodzących w skład organu

1 Nazwisko, nazwa lub firma	KORCZ, -----
2 Imiona	PRZEMYSŁAW, GRZEGORZ
3 Numer PESEL lub numer REGON	73060205436
5 Funkcja w organie reprezentującym	SEKRETARZ

Dział 2 Rubryka 2 - Organ nadzoru

1.

1 Nazwa organu	KOMISJA REWIZYJNA
----------------	-------------------

1.1 Podrubryka 1. - Dane osób wchodzących w skład organu

1.Nazwisko, nazwa lub firma	BĄLDYS, -----
2 Imiona	STAFAN, BOGUSŁAW
3 Numer PESEL lub numer REGON	43042702734

1.2 Podrubryka 1. - Dane osób wchodzących w skład organu

1.Nazwisko, nazwa lub firma	TARNOWSKA, -----
2 Imiona	JOANNA, KATARZYNA
3.Numer PESEL lub numer REGON	63101202805

1.3 Podrubryka 1. - Dane osób wchodzących w skład organu

1.Nazwisko, nazwa lub firma	SUCHY, -----
2 Imiona	BOGUMIŁ, KAZIMIERZ
3 Numer PESEL lub numer REGON	60022210759

Dział 3 Rubryka 3 - Cel działania organizacji

1.Cel działania	- DZIAŁANIE NA RZECZ JEDNOŚCI CHRZEŚCIJAN, W SZCZEGÓLNOŚCI DIALOGU KATOLICKO-LUTERAŃSKIEGO - WYBUDOWANIE W USTRONIU - "KRZYŻA JEDNOŚCI" - WSPIERANIE DZIAŁAŃ EKUMENICZNYCH NA TERENIE MIASTA, POWIATU I REGIONU ORGANIZOWANYCH PRZEZ ZWIĄZKI WYZNANIOWE I INNE ORGANIZACJE - PROWADZENIE INNYCH DZIAŁAŃ JEDNOCZĄCYCH CHRZEŚCIJAN
-----------------	---

Zgodnie z oryginałem poświadczam

_____

Spis treści

Wypowiedź bpa Tadeusza Rakoczego.....	str 4
Wypowiedź bpa Pawła Anweilera.....	str 5
Artykuł ks. kan. Antoniego Sapoty.....	str 6
Ks. dr Henryk Czembor - Razem czy osobno.....	str 9
Przemysław Korcz – Powstanie i pierwsze miesiące działalności.....	str 11
Program I Festiwalu Ekumenicznego w Ustroniu.....	str 16
Karol Karski – Ekumenizm.....	str 17
Statut Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego.....	str 19
Postanowienie sądu rejestrowego.....	str 31

Na okładce:

strona I – kościół ewangelicki Ap. Jakuba Starszego

strona II – kościół rzymskokatolicki Najświętszej Marii Panny Królowej Polski w Hermanicach

strona III – kościół ewangelicki Ap. Mateusza w Ustroniu Polanie

strona IV – kościół rzymskokatolicki św. Klemensa

Fotografie autorstwa Andrzeja Georga

U STÓP KRZYŻA

Czasopismo Chrześcijańskiego Stowarzyszenia Ekumenicznego w Ustroniu. Redaguje kolegium: ks. dr Henryk Czembor, ks. kan. Antoni Sapota, Przemysław Korcz, Andrzej Georg, Arkadiusz Gawlik. Adres redakcji: 43-450 Ustroń ul. Daszyńskiego 28. Egzemplarz bezpłatny.

REKONSTRUKCJA
GALERIA
MALARSTWO

WSZYSTKO
PO 4zł.
WSZYSTKO
PO 4zł.
←

WISZE
CIELE
Wieliczka
11° 22' 24"
17° 00' 00"

ISZES